

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง “ความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้บริการมูลนิธิการกุศลของ ผู้ใช้บริการมูลนิธิบ้านอารีย์ และสมาคมบ้านปันรัก” ผู้ศึกษานำเสนอผลตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง
2. ผลการวัดความรู้ ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ใช้บริการมูลนิธิบ้านอารีย์และสมาคมบ้านปันรัก
3. ผลการพิสูจน์สมมติฐาน

4.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 เพศ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 65.74 และเพศชายจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 34.60 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	128	34.6
หญิง	242	65.4
รวม	370	100

4.1.2 อายุ

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน แบ่งช่วงอายุเป็น 3 ช่วง ได้แก่ **วัยเรียน** คืออายุ 13 - 25 ปี **วัยทำงาน** คือระหว่างอายุ 26-50 ปี และ **วัยสูงอายุ** คืออายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป ปรากฏว่าส่วนใหญ่เป็นวัยสูงอายุจำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 รองลงมาคือวัยทำงานจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 และมีเพียง 46 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 12.40 ที่อยู่ในวัยเรียน (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
13 - 25 ปี (วัยเรียน)	46	12.5
26 - 50 ปี (วัยทำงาน)	150	40.5
มากกว่า 50 ปี (วัยสูงอายุ)	174	47.0
รวม	370	100

4.1.3 การศึกษา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 60.50 รองลงมาจบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 มีเพียง 34 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 9.20 ที่จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	112	30.3
ปริญญาตรี	224	60.5
สูงกว่าปริญญาตรี	34	9.2
รวม	370	100

4.1.4 อาชีพ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับราชการ/รัฐวิสาหกิจจำนวน 147 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 39.70 รองลงมาคือทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 34.40 ถัดมาเป็นกลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 76 คน คิดเป็น ร้อยละ 20.50 ขณะที่กลุ่มอื่น ๆ (ไม่มีอาชีพ ไม่ชัดเจน) มีเพียง 20 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.40 (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	147	39.7
ธุรกิจส่วนตัว	127	34.4
พนักงานเอกชน	76	20.5
อื่นๆ	20	5.4
รวม	370	100

4.1.5 รายได้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาทต่อเดือน จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาคือผู้มีรายได้ 15,001-50,000 บาทจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 ขณะที่ผู้มีรายได้รายได้สูงกว่า 50,000 บาทต่อเดือนขึ้นไปมีเพียง 45 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 12.20 (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับรายได้

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 15,000 บาท	163	44.0
15,001-50,000 บาท	162	43.8
สูงกว่า 50,000 บาท	45	12.2
รวม	370	100

4.1.6 การรวมกลุ่ม

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเข้าร่วมปานกลางมากที่สุด จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมาคือเข้าร่วมน้อย จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 38.90 ขณะที่ผู้ที่เข้าร่วมมากมีเพียง 15 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 4.10 (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการรวมกลุ่ม

ความถี่ในการรวมกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	144	38.9
ปานกลาง	211	57.0
มาก	15	4.1
รวม	370	100

4.1.7 การทำกิจกรรมกุศล

ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่เข้าร่วมน้อยมีจำนวนสูงสุดคือ 308 คน คิดเป็นร้อยละ 83.20 รองลงมาเป็นผู้ที่เข้าร่วมปานกลางมีจำนวน 46 คนคิดเป็นร้อยละ 12.40 ขณะที่ผู้ที่เข้าร่วมมากมีเพียง 16 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 4.30 (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ของการทำกิจกรรมกุศล

ความถี่ของการทำกิจกรรมกุศล	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	308	83.2
ปานกลาง	46	12.4
มาก	16	4.3
รวม	370	100

4.1.8 การมาใช้บริการอื่นๆ

ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่มาใช้บริการน้อยมีจำนวนสูงสุดคือ 351 คน คิดเป็นร้อยละ 94.90 โดยรองลงมาคือผู้ที่มาใช้บริการปานกลางมีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.10 ขณะที่ไม่มีผู้ที่ใช้บริการเลยแม้แต่คนเดียว หรือคิดเป็นร้อยละ 0.00 (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการมาใช้บริการอื่นๆ

ความถี่ในการมาใช้บริการอื่นๆ	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	351	94.9
ปานกลาง	19	5.1
มาก	-	-
รวม	370	100

4.1.9 ระดับความรู้ ความเข้าใจในแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้มาใช้บริการมูลนิธิบ้านอารีย์และสมาคมบ้านปันรักของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผลการวัดระดับความรู้ ความเข้าใจในแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 370 คน ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 58.10 มีระดับความรู้ปานกลาง รองลงมา มีระดับความรู้สูงจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 32.20 ขณะที่จำนวนผู้มีระดับความรู้ต่ำมีเพียง 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70 (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้

ระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ	36	9.7
ปานกลาง	215	58.1
สูง	119	32.2
รวม	370	100

4.1.10 ระดับการนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน ของผู้มาใช้บริการ มูลนิธิบ้านอารีย์และสมาคมบ้านปันรักของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผลการวัดระดับการนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 370 คน ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวนมากคือ 258 คน คิดเป็นร้อยละ 69.70 มีระดับการนำไปใช้ปานกลาง รองลงมาเป็นระดับการนำไปใช้มาก มีจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 27.60 ขณะที่จำนวนมีระดับการนำไปใช้ต่ำมีเพียง 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 (ตารางที่ 4.10)

ตาราง 4.10

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับการนำไปใช้

ระดับการนำไปใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ	10	2.7
ปานกลาง	258	69.7
มาก	102	27.6
รวม	370	100

4.2 ผลการวัดความรู้ ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้มาใช้บริการ มูลนิธิบ้านอารีย์และสมาคมบ้านปันรัก แจกแจงตามปัจจัยพื้นฐาน

ผู้ศึกษาตั้งสมมติฐานไว้ 8 ข้อ ดังนี้

1. ความแตกต่างทางเพศมีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจ โดยเพศชายมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าเพศหญิง
2. ความแตกต่างด้านอายุมีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจ โดยผู้ที่อยู่ในช่วงวัยทำงานคน มีระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่ากลุ่มอายุอื่น
3. ความแตกต่างด้านการศึกษา มีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจ โดยผู้ที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษา กลุ่มอื่น
4. ความแตกต่างด้านอาชีพมีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจ โดยผู้ที่ทำงานในระบบราชการ/รัฐวิสาหกิจมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น

5. ความแตกต่างด้านรายได้มีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจ โดยผู้มีรายได้ 15,00 – 50,000 บาทต่อเดือนมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ประชาชนเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่ากลุ่มรายได้อื่น

6. ผู้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมรวมกลุ่มมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ประชาชนเศรษฐกิจพอเพียงแปรผันตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วม

7. ผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมกลุ่มมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ประชาชนเศรษฐกิจพอเพียงแปรผันตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วม

8. ผู้มาใช้บริการอื่น ๆ มีระดับความรู้ ความเข้าใจ ประชาชนเศรษฐกิจพอเพียงแปรผันตามจำนวนครั้งที่มาใช้บริการ

ในการพิสูจน์สมมติฐานทั้ง 8 ข้อ ผู้ศึกษาใช้การทดสอบความเป็นอิสระของตัวแปรสองชุด (Test of Independence) เพื่อทดสอบว่าข้อมูลซึ่งจำแนกแบบสองทางคือปัจจัยด้านต่างๆ กับระดับความรู้ ความเข้าใจมีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกันหรือไม่ โดยขั้นตอนในการทดสอบเป็นดังนี้

H_0 : ข้อมูลสองชุดมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : ข้อมูลสองชุดไม่เป็นอิสระกัน

ซึ่งคำว่าอิสระข้างต้นนั้นหมายความว่าไม่เกี่ยวข้องกัน หรือไม่ขึ้นแก่กัน หรือไม่มี ความสัมพันธ์กัน หรือไม่มีผลต่อกัน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และ df ที่ $(R-1)(C-1)$ สูตรที่ใช้ในการทดสอบความเป็นอิสระคือ

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ O_{ij} คือความถี่ที่ได้จากการสังเกตในแถวที่ i สดมภ์ที่ j

E_{ij} คือความถี่ที่ควรจะเป็นในแถวที่ i สดมภ์ที่ j

r คือจำนวนแถว

c คือจำนวนสดมภ์

การหาขอบเขตในการปฏิเสธ H_0 ก็ต่อเมื่อ ค่า EMBED Equation.3 ที่ได้จากการคำนวณ มีค่ามากกว่าค่า EMBED Equation.3 ที่ได้จากการเปิดตารางไคสแควร์

โดยการใช่วิธีการพิสูจน์สมมติฐานดังกล่าว ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจในแนวทางประชาชนเศรษฐกิจพอเพียงของผู้มาใช้บริการมูลนิธิบ้านอารีย์ และสมาคมบ้าน ปันรักมีดังต่อไปนี้

4.2.1 จากสมมติฐานความแตกต่างทางเพศมีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจ โดยเพศชายมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าเพศหญิง

ผลการศึกษพบว่าระดับความรู้ ความเข้าใจของเพศชาย และหญิงค่อนข้างใกล้เคียงกัน ประกอบกับได้ค่า ไค สแควร์เท่ากับ 1.632 ซึ่งไม่เกินค่าวิกฤติที่ 5.99 (ยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1) จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าเพศชายมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มากกว่าเพศหญิงและสรุปได้ว่า เพศไม่มีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับระดับความรู้ ความเข้าใจ

เพศ	ระดับความรู้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
ชาย	9	77	42	128
หญิง	27	138	77	242
รวม	36	215	119	370

$$\chi^2 = 1.632; \text{ df} = 2; \text{ p} = .442$$

4.2.2 จากสมมติฐาน ความแตกต่างด้านอายุมีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจ โดยผู้ที่อยู่ในช่วงวัยทำงานมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่ากลุ่มอายุอื่น

ผลการศึกษพบว่า ระดับความรู้ ความเข้าใจเมื่อแยกตามอายุแล้วมีสัดส่วนที่ค่อนข้างมีความแตกต่าง แต่เมื่อพิจารณาค่าไค สแควร์แล้วเท่ากับ 7.831 ซึ่งไม่เกินค่าวิกฤติที่ 9.49 (ยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1) จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าวัยทำงานมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่ากลุ่มอายุอื่นและสรุปได้ว่าอายุไม่มีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจทัศนคติเศรษฐกิจพอเพียง (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับระดับความรู้ ความเข้าใจ

อายุ	ระดับความรู้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
วัยเรียน	4	21	21	46
วัยทำงาน	11	97	42	150
วัยสูงอายุ	21	97	56	174
รวม	36	215	119	370

$$\chi^2 = 7.831; \quad df = 4; \quad p = .098$$

4.2.3 จากสมมติฐานความแตกต่างด้านการศึกษามีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจโดยผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าผู้มีระดับการศึกษากลุ่มอื่น

ผลการศึกษาพบว่าสัดส่วนระดับความรู้ ความเข้าใจเมื่อแยกตามการศึกษาแล้วค่อนข้างมีความแตกต่าง แต่เมื่อพิจารณาค่าไค สแควร์แล้วเท่ากับ 7.790 ซึ่งไม่เกินค่าวิกฤติที่ 9.49 (ยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1) จึงต้องปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าผู้มีระดับการศึกษากลุ่มอื่น และสรุปได้ว่าระดับการศึกษาไม่มีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ตาราง 4.13)

ตารางที่ 4.13

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับระดับความรู้ ความเข้าใจ

ระดับการศึกษา	ระดับความรู้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	16	69	27	112
ปริญญาตรี	16	127	81	224
สูงกว่าปริญญาตรี	4	19	11	34
รวม	36	215	119	370

$$\chi^2 = 7.790 ; \quad df = 4 ; \quad p = .100$$

4.2.4 จากสมมติฐานความแตกต่างด้านอาชีพมีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจโดยผู้ที่ทำงานในระบบราชการ/รัฐวิสาหกิจมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ประชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น

ผลการศึกษพบว่าสัดส่วนระดับความรู้ ความเข้าใจเมื่อแยกตามอาชีพแล้วค่อนข้างมีความแตกต่าง แต่เมื่อพิจารณาค่าไค สแควร์แล้วเท่ากับ 8.733 ซึ่งไม่เกินค่าวิกฤติที่ 12.59 (ยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1) จึงต้องปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผู้ที่ทำงานในระบบราชการ/รัฐวิสาหกิจมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ประชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น และสรุปได้ว่าอาชีพไม่มีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจ ประชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ตาราง 4.14)

ตารางที่ 4.14

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ กับระดับความรู้ ความเข้าใจ

อาชีพ	ระดับความรู้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	10	85	52	147
ธุรกิจส่วนตัว	12	79	36	127
พนักงานเอกชน	9	41	26	76
อื่นๆ	5	10	5	20
รวม	36	215	119	370

$$\chi^2 = 8.733 ; \quad df = 6 ; \quad p = .189$$

4.2.5 จากสมมติฐานความแตกต่างด้านรายได้มีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจโดยผู้ที่มีรายได้ 15,001 – 50,000 บาทต่อเดือนมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่ากลุ่มรายได้อื่น

ผลการศึกษาพบว่าสัดส่วนระดับความรู้ ความเข้าใจเมื่อแยกตามรายได้แล้วค่อนข้างใกล้เคียงกัน ประกอบกับได้ค่าไค สแควร์เท่ากับ 2.601 ซึ่งไม่เกินค่าวิกฤติที่ 9.49 (ยอมรับ H_0 และ ปฏิเสธ H_1) จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผู้มีรายได้ 15,001 -50,000 บาทต่อเดือนมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่ากลุ่มรายได้อื่น และสรุปได้ว่ารายได้ไม่มีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ตาราง 4.15)

ตารางที่ 4.15

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับระดับความรู้ ความเข้าใจ

รายได้	ระดับความรู้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
ไม่เกิน 15,000 บาท (รายได้น้อย)	17	98	48	163
15,001 – 50,000 บาท (รายได้ปานกลาง)	14	89	59	162
สูงกว่า 50,000 บาท (รายได้สูง)	5	28	12	45
รวม	36	215	119	370

$$\chi^2 = 2.601 ; \quad df = 4 ; \quad p = .627$$

4.2.6 จากสมมติฐานผู้มาร่วมทำกิจกรรมรวมกลุ่มมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแปรผันตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วม

ผลการศึกษาพบว่าระดับความรู้ ความเข้าใจเมื่อแยกตามความถี่ในการรวมกลุ่มแล้วค่อนข้างใกล้เคียงกัน ประกอบกับได้ค่าไค สแควร์เท่ากับ 2.252 ซึ่งไม่เกินค่าวิกฤติที่ 9.49 (ยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1) จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผู้มาร่วมทำกิจกรรมรวมกลุ่มมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแปรผันตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วม และสรุปได้ว่าความถี่ในการร่วมทำกิจกรรมรวมกลุ่มไม่มีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ตาราง 4.16)

ตารางที่ 4.16

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการร่วมทำกิจกรรมรวมกลุ่ม กับระดับความรู้ ความเข้าใจ

ความถี่ในการรวมกลุ่ม	ระดับความรู้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
เข้าร่วมน้อย	13	86	45	144
เข้าร่วมปานกลาง	23	119	69	211
เข้าร่วมมาก	0	10	5	15
รวม	36	215	119	370

$$\chi^2 = 2.252 ; \quad df = 4 ; \quad p = .689$$

4.2.7 จากสมมติฐานผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมกุศลมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแปรผันตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วม

ผลการศึกษพบว่าสัดส่วนระดับความรู้ ความเข้าใจเมื่อแยกตามความถี่ในการร่วมทำกิจกรรมกุศลแล้วค่อนข้างใกล้เคียงกัน ประกอบกับได้ค่าไค สแควร์เท่ากับ 3.583 ซึ่งไม่เกินค่าวิกฤติที่ 9.49 (ยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1) จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมกุศลมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแปรผันตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วม และสรุปได้ว่าความถี่ในการร่วมทำกิจกรรมกุศลไม่มีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ตาราง 4.17)

ตารางที่ 4.17

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการร่วมทำกิจกรรมกุศล กับระดับความรู้ ความเข้าใจ

ความถี่ในการทำกิจกรรมกุศล	ระดับความรู้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
เข้าร่วมน้อย	33	178	97	308
เข้าร่วมปานกลาง	1	28	17	46
เข้าร่วมมาก	2	9	5	16
รวม	36	215	119	370

$$\chi^2 = 3.583; \quad df = 4; \quad p = .465$$

4.2.8 จากสมมติฐานผู้มาใช้บริการอื่น ๆ มีระดับความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติหรือพฤติกรรมเพียงแปรผันตามจำนวนครั้งที่มาใช้บริการ

ผลการศึกษพบว่าระดับความรู้ ความเข้าใจแยกตามความถี่ในการมาใช้บริการอื่น ๆ แล้วค่อนข้างใกล้เคียงกัน ประกอบกับได้ค่าไค สแควร์เท่ากับ 2.998 ซึ่งไม่เกินค่าวิกฤติที่ 9.49 (ยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1) จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผู้เข้ามาใช้บริการอื่น ๆ มีระดับความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติหรือพฤติกรรมเพียงแปรผันตามจำนวนครั้งที่มาใช้บริการและสรุปได้ว่าความถี่ในการมาใช้บริการอื่น ๆ ไม่มีผลต่อระดับความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติหรือพฤติกรรม (ตาราง 4.18)

ตารางที่ 4.18

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการมาใช้บริการอื่น ๆ กับระดับความรู้ ความเข้าใจ

ความถี่ในการมาใช้บริการอื่น ๆ	ระดับความรู้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
ใช้บริการน้อย	36	201	114	351
ใช้บริการปานกลาง	0	14	5	19
รวม	36	215	119	370

$$\chi^2 = 2.998 ; \quad df = 2 ; \quad p = .223$$

4.3 ผลการวัดการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ของผู้มาใช้บริการมูลนิธิบ้านอารีย์ และสมาคมบ้านปันรัก แจกแจงตามปัจจัยพื้นฐาน

ผู้ศึกษาตั้งสมมติฐานไว้ 8 ข้อ ดังนี้

1. ความแตกต่างทางเพศมีผลต่อระดับการนำไปใช้ โดยเพศหญิงมีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าเพศชาย
2. ความแตกต่างด้านอายุมีผลต่อระดับระดับการนำไปใช้ โดยผู้ที่อยู่ในช่วงวัยสูงอายุมีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่ากลุ่มอายุอื่น
3. ความแตกต่างด้านการศึกษา มีผลต่อระดับระดับการนำไปใช้ โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษากลุ่มอื่น
4. ความแตกต่างด้านอาชีพมีผลต่อระดับระดับการนำไปใช้ โดยผู้ที่ทำงานในระบบราชการรัฐวิสาหกิจมีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น
5. ความแตกต่างด้านรายได้มีผลต่อระดับระดับการนำไปใช้ โดยผู้มีรายได้ปานกลางมีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่ากลุ่มรายได้อื่น
6. ผู้เข้าร่วมในกิจกรรมรวมกลุ่มมีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน แปรผันตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วม
7. ผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมกุศลมีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน แปรผันตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วม
8. ผู้มาใช้บริการอื่น ๆ มีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน แปรผันตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วม

ในการพิสูจน์สมมติฐานทั้ง 8 ข้อ ผู้ศึกษาใช้การทดสอบความเป็นอิสระของตัวแปรสองชุด (Test of Independence) เพื่อทดสอบว่าข้อมูลซึ่งจำแนกแบบสองทางคือปัจจัยด้านต่าง ๆ กับระดับความรู้ ความเข้าใจมีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกันหรือไม่ โดยขั้นตอนในการทดสอบเป็นดังนี้

H_0 : ข้อมูลสองชุดมีความเป็นอิสระกัน

H_1 : ข้อมูลสองชุดไม่เป็นอิสระกัน

ซึ่งคำว่าอิสระข้างต้นนั้นหมายความว่าไม่เกี่ยวข้องกัน หรือไม่ขึ้นแก่กัน หรือไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือไม่มีผลต่อกัน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 df ที่ $(R-1)(C-1)$ สูตรที่ใช้ในการทดสอบความเป็นอิสระคือ

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ O_{ij} คือความถี่ที่ได้จากการสังเกตในแถวที่ i สดมภ์ที่ j

E_{ij} คือความถี่ที่ควรจะเป็นในแถวที่ i สดมภ์ที่ j

r คือจำนวนแถว

c คือจำนวนสดมภ์

การหาขอบเขตในการปฏิเสธ H_0 ก็ต่อเมื่อ ค่า EMBED Equation.3 ที่ได้จากการคำนวณมีค่ามากกว่าค่า EMBED Equation.3 ที่ได้จากการเปิดตารางไคสแควร์

โดยการใช้วิธีการพิสูจน์สมมุติฐานดังกล่าว ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับระดับการนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้มาใช้บริการมูลนิธิบ้านอารีย์ และโครงการบ้านปันรักมีดังต่อไปนี้

4.3.1 จากสมมติฐานความแตกต่างทางเพศมีผลต่อระดับการนำไปใช้โดยเพศหญิงมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าเพศชาย

ผลการศึกษพบว่าแทบไม่มีความแตกต่างในระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเมื่อพิจารณาค่าไค สแควร์แล้วเท่ากับ 1.037 ซึ่งไม่เกินค่าวิกฤติที่ 5.99 (ยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1) จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าเพศหญิงมีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้มากกว่าเพศชาย และสรุปได้ว่าเพศไม่มีความแตกต่างต่อระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน (ตาราง 4.19)

ตารางที่ 4.19

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับระดับการนำไปใช้

เพศ	ระดับการนำไปใช้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	มาก	
ชาย	4	85	39	128
หญิง	6	173	63	242
รวม	10	258	102	370

$$\chi^2 = 1.037; \quad df = 2; \quad p = .596$$

4.3.2 จากสมมติฐานความแตกต่างด้านอายุมีผลต่อระดับการนำไปใช้โดยผู้สูงอายุมีระดับการนำ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่ากลุ่มอายุอื่น

ผลการศึกษาพบว่าแทบไม่มีความแตกต่างในระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเมื่อพิจารณาค่าไค สแควร์แล้วเท่ากับ 3.474 ซึ่งไม่เกินค่าวิกฤติที่ 9.49 (ยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1) จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผู้สูงอายุมีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่ากลุ่มอายุอื่น และสรุปได้ว่าอายุไม่มีผลต่อระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน (ตาราง 4.20)

ตารางที่ 4.20

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับระดับการนำไปใช้

อายุ	ระดับการนำไปใช้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	มาก	
น้อยกว่า 25 ปี (วัยเรียน)	0	31	15	46
25 – 50 ปี (วัย ทำงาน)	5	100	45	150
มากกว่า 50 ปี (วัยสูงอายุ)	5	127	42	174
รวม	10	258	102	370

$$\chi^2 = 3.474; \quad df = 4; \quad p = .482$$

4.3.3 จากสมมติฐานความแตกต่างด้านการศึกษามีผลต่อระดับการนำไปใช้โดยผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าผู้มีการศึกษากลุ่มอื่น

ผลการศึกษาพบว่าแทบไม่มีความแตกต่างในระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเมื่อพิจารณาค่าไค สแควร์แล้วเท่ากับ 0.737 ซึ่งไม่เกินค่าวิกฤติที่ 9.49 (ยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1) จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าผู้มีการศึกษาระดับอื่น และสรุปได้ว่าระดับการศึกษาไม่มีผลต่อระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน (ตาราง 4.21)

ตารางที่ 4.21

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับระดับการนำไปใช้

ระดับการศึกษา	ระดับการนำไปใช้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	มาก	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	77	33	112
ปริญญาตรี	7	157	60	224
สูงกว่าปริญญาตรี	1	24	9	34
รวม	10	258	102	370

$$\chi^2 = .737; \quad df = 4; \quad p = .947$$

4.3.4 จากสมมติฐานความแตกต่างด้านอาชีพมีผลต่อระดับการนำไปใช้โดยผู้ที่ทำงานในระบบราชการ/รัฐวิสาหกิจมีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น

ผลการศึกษพบว่ามีความแตกต่างในระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันอยู่พอสมควร แต่เมื่อพิจารณาค่าไค สแควร์แล้วเท่ากับ 4.577 ซึ่งไม่เกินค่าวิกฤติที่ 9.49 (ยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1) จึงต้องปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผู้ที่ทำงานในระบบราชการ/รัฐวิสาหกิจมีระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น และสรุปได้ว่าอาชีพไม่มีผลต่อระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน (ตาราง 4.22)

ตารางที่ 4.22

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ กับระดับการนำไปใช้

อาชีพ	ระดับการนำไปใช้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	มาก	
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	2	105	40	147
ธุรกิจส่วนตัว	6	86	35	127
พนักงานเอกชน	2	51	23	76
อื่นๆ	0	16	4	20
รวม	10	258	102	370

$$\chi^2 = 4.577 ; \quad df = 6 ; \quad p = .599$$

4.3.5 จากสมมติฐานความแตกต่างด้านรายได้ที่มีผลต่อระดับการนำไปใช้โดยผู้มีรายได้ 15,001 – 50,000 บาทต่อเดือนมีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่ากลุ่มรายได้อื่น

ผลการศึกษพบว่ามีความแตกต่างในระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันพอสมควร แต่เมื่อพิจารณาค่าไค สแควร์แล้วเท่ากับ 4.638 ซึ่งไม่เกินค่าวิกฤติที่ 9.49 (ยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1) จึงต้องปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผู้มีรายได้ 15,001 – 50,000 บาทต่อเดือนมีระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่ากลุ่มรายได้อื่น และสรุปได้ว่ารายได้ไม่มีผลต่อระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน (ตาราง 4.23)

ตารางที่ 4.23

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับระดับการนำไปใช้

รายได้	ระดับการนำไปใช้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	มาก	
ไม่เกิน 15,000 บาท (รายได้ น้อย)	4	110	49	163
15,001 – 50,000 บาท (รายได้ ปานกลาง)	3	115	44	162
สูงกว่า 50,000 บาท (รายได้สูง)	3	33	9	45
รวม	10	258	102	370

$$\chi^2 = 4.683; \quad df = 4; \quad p = .326$$

4.3.6 จากสมมติฐานผู้มาร่วมทำกิจกรรมรวมกลุ่มมีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันแปรผันตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วม

ผลการศึกษาพบว่าความถี่ในการรวมกลุ่มนั้นมีความแตกต่างในระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันพอสมควร และเมื่อพิจารณาค่าไค สแควร์แล้วเท่ากับ 11.402 ซึ่งเกินค่าวิกฤติที่ 9.49 (ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1) จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผู้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมรวมกลุ่มมีระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันแปรผันตามจำนวนครั้งเข้าร่วม และสรุปได้ว่าความถี่ในการรวมกลุ่มมีผลต่อระดับการนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งจะอภิปรายต่อไป (ตาราง 4.24)

ตารางที่ 4.24

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการรวมกลุ่ม กับระดับการนำไปใช้

ความถี่ในการรวมกลุ่ม	ระดับการนำไปใช้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	มาก	
เข้าร่วมน้อย	7	109	28	144
เข้าร่วมปานกลาง	3	140	68	211
เข้าร่วมมาก	0	9	6	15
รวม	10	258	102	370

$$\chi^2 = 11.402 ; df = 4 ; p = .022$$

4.3.7 จากสมมติฐานผู้มาร่วมทำกิจกรรมกุศลมีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ใน ชีวิตประจำวันแปรผันตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วม

ผลการศึกษาพบว่าความถี่ในการทำกิจกรรมกุศลนั้นมีความแตกต่างในระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันพอสมควร และเมื่อพิจารณาค่าไค สแควร์แล้วเท่ากับ 12.190 ซึ่งเกินค่าวิกฤติที่ 9.49 (ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1) จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผู้มาร่วมทำกิจกรรมกุศลมีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันแปรผันตามจำนวนครั้งที่เข้าร่วม และสรุปได้ว่าความถี่ในการร่วมทำกิจกรรมกุศลมีผลต่อระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งจะอภิปรายต่อไป (ตาราง 4.25)

ตารางที่ 4.25

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการทำกิจกรรมกุศล กับระดับการนำไปใช้

ความถี่ในการทำ กิจกรรมกุศล	ระดับการนำไปใช้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	มาก	
เข้าร่วมน้อย	6	222	80	308
เข้าร่วมปาน กลาง	4	28	14	46
เข้าร่วมมาก	0	8	8	16
รวม	10	258	102	370

$$\chi^2 = 12.190 ; df = 4 ; p = .016$$

4.3.8 จากสมมติฐานผู้มาใช้บริการอื่น ๆ มีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ใน ชีวิตประจำวันแปรผันตามจำนวนครั้งที่มาใช้บริการ

ผลการศึกษาพบว่าแทบไม่มีความแตกต่างในระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ ในชีวิตประจำวัน และเมื่อพิจารณาค่าไค สแควร์แล้วเท่ากับ 1.094 ซึ่งไม่เกินค่าวิกฤติที่ 5.99 (ยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1) จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผู้มาใช้บริการอื่น ๆ มีระดับการนำ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันแปรผันตามจำนวนครั้งที่มาใช้บริการอื่น ๆ และสรุปได้ว่าความถี่ในการใช้บริการอื่น ๆ ไม่มีผลต่อระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ ในชีวิตประจำวัน (ตาราง 4.26)

ตารางที่ 4.26

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการใช้บริการอื่น ๆ กับระดับการนำไปใช้

ความถี่ในการมา ใช้บริการอื่นๆ	ระดับการนำไปใช้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	มาก	
มาใช้น้อย	10	243	98	351
มาใช้ปานกลาง	0	15	4	19
รวม	10	258	102	370

$$\chi^2 = 1.094 ; \quad df = 2 ; \quad p = .579$$

4.4 ผลการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้เทียบกับความรู้ ความเข้าใจ ในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการศึกษาพบว่าไม่มีความแตกต่างในระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเมื่อพิจารณาค่าไค สแควร์แล้วเท่ากับ 6.068 ซึ่งไม่เกินค่าวิกฤตที่ 9.49 (ยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1) จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันแปรผันตามระดับความรู้ ความเข้าใจ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสรุปได้ว่าระดับความรู้ ความเข้าใจไม่มีผลต่อระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน (ตาราง 4.27)

ตารางที่ 4.27

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจ กับระดับการนำไปใช้

ระดับความรู้	ระดับการนำไปใช้			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	มาก	
ระดับความรู้ต่ำ	0	9	1	10
ระดับความรู้ปานกลาง	28	150	80	258
ระดับความรู้สูง	8	56	38	102
รวม	36	215	119	370

$$\chi^2 = 6.068 ; \quad df = 4 ; \quad p = .194$$